

ластѣта на комическата опера, въ чиято история той заема едно видно мѣсто. Нѣкои отъ неговитѣ комически опери се играятъ и до сега въ Франция. Съ своето творчество Г. оказа силно влияние върху по-

Андре Гретри

нататъшното развитие на комическата французска опера (Буалдио, Адамъ и Обертъ). Освенъ оперна музика, той е писалъ и църковна — мотети и единъ реквиемъ, още нѣколко симфонии, квартети, клавири сонати, дивертисменти и др. Г. е известенъ, сжщо, и като писателъ. Въ книгата си „Memoires ou Essais sur la musique“ излага и своитѣ разбирания за сжщността на драматическата музика, не различаващи се сжществено отъ тия на Глукъ.

Гречаниновъ, Александръ Тихоновичъ, талантливъ руски композитъ, род. 25 окт. 1864 год., ученикъ на Сафоновъ по пиано и на Римски-Корсаковъ по композиция, писалъ — пѣсни, пиеси за пиано и цигулка, камерна музика, хорове, опера, „Добриня Никитичъ“, както и църковна музика и др.

Григорий, Велики — (римски) папа отъ 590 до 604 г., има голѣмо име въ историята на музиката за това, че въ негово време бѣ установенъ

реда на и до сега употребяваното въ католическата църква ритуално пѣние, което носи и неговото име „Григориянско пѣние“. Нему се приписва участие въ подобренieto на това пѣние, и даже композиране на пѣснопѣния, въвеждането на буквеното наименование на тоноветѣ, вмѣкването на 4 плагалии тона къмъ автентичнитѣ и пр. — нѣща, които се оспорватъ отъ сериознитѣ историци; но установяването формата и реда на музикалнитѣ части на литургията, послужило за основа на развитието и процвѣтяването, следъ това, на църковната музика, и въвеждането въ „Григориянския антифонаръ“ на нови (не отъ него съставени) мелодии — сжобщопризнати заслуги на Г.

Григориянско пѣние — Cantus Gregorianus, или cantus choralis — носяще името на папа Григорий велики, подобро хорално пѣние, при което мелодията на хора е била изпълнявана унисоново отъ единъ или отъ нѣколко еднакви гласа, промѣнливо, сжщо и отъ хора, въ еднаквотрайни ноти, като е била придружаваема и отъ други гласове, пѣящи въ кварта, квинти и октави. Г. п. е легнало въ основата на сегашното хорално пѣние.

Григъ, Едвардъ Хагерупъ — Grieg, Edward Hagerup — виденъ норвежки композитъ, род. 15 юни 1843 въ Бергенъ (Норвегия), умр. 4 септ. 1907 с. т., майката — една отлична пианистка, е първата негова учителка по пиано и пѣние. По съвета на бележития цигуларъ Оле Булъ, който 1858 посетилъ Бергенъ и оценилъ творческия даръ на детето, Г. бива изпратенъ да учи въ Лайпцигската консерватория, дето Мошелесъ, Рихтеръ, Хауптманъ и Райнеке сж били негови учители. Съ малки прекжсвания, по болезнени причини, той остава въ консерваторията четири години, дето достига до едно голѣмо съвършенство като пианистъ. 1868 се връща въ Копенхагенъ и завързва познанство съ Хартманъ и Гаде.

Особеността на неговото творчество се оформява, обаче, презъ времето на една кжса дружба съ единъ високодаровитъ, но рано загиналъ норвежки композитъ — Рикардъ Нордракъ, който му разкрива красотитѣ на норвежката народна музика, и съ това го отправя къмъ